

Đôi khi u tởi sao các bậc cha mẹ, nhất là các bà mẹ, khó chấp nhận con trai xa lìa mình để xây dựng gia đình mới, chúng ta hãy nhìn vào mẹ tôi đây rằng buột gia đình mẹ và con trai. Nếu quan sát trong các gia đình, chúng ta sẽ thấy bà mẹ thường hay trò chuyện, làm việc chung với con gái và có vẻ gần gũi với con gái hơn con trai vì mẹ con có nhu cầu đi chung, có những sở thích và nhu cầu giống nhau. Tuy nhiên, nói về sâu đậm của tình mẹ u tởi thì hầu hết các bà thường con trai hơn con gái và có khuynh hướng muốn nắm giữ con trai hơn. Trách vì các bà nghĩ rằng con trai mới thật là con của mình, sau này khi già yếu cô đơn, mình sẽ nhờ con trai hơn là con gái. Hơn nữa, nhu cầu ngấm i quan niệm rằng con trai mới là người có trách nhiệm với cha mẹ, còn con gái phải lo cho chồng và gia đình chồng. Khi sống chung với con trai các bà cũng không ngại vì nghĩ nhà của con cũng như nhà mình. Vì những suy nghĩ đó, các bà mẹ thường khó chấp nhận con trai lìa khỏi gia đình để lập.

Có một bà mẹ kia, sau khi con trai cưới và ra riêng, bà liền lập, thăm hỏi mẹ ngày. Mẹ tôi ngấm i bèn thấy và nói: "Con trai bà đã có vợ rồi, sao bà còn chăm sóc hoài vậy?" Bà trả lời: "Tôi sao khi con tôi có vợ, tôi không được lo cho nó nữa? Là mẹ mà không lo cho con sao được! Dù bao nhiêu tuổi nó vẫn là con của tôi và dù nó có vợ, tôi vẫn là mẹ nó, không ai có thể cấm tôi chăm sóc con tôi!" Lý luận của bà mẹ này nói lên tâm trạng của rất nhiều các bà mẹ có con trai mới lập gia đình. Thường các bà không muốn con rời xa mình, nhất là nếu ngấm i mẹ không có một hôn nhân hạnh phúc, bị chồng phản bội hay chồng chết sớm, hoặc những bà mẹ có ít con. Đặc biệt là những bà mẹ có một đứa con trai duy nhất, khi con lập các bà thường lo sợ ngày phải xa con, và không muốn lìa xa con.

Mẹ tôi ngấm i con dâu nể than với bèn như sau: "Mẹ chồng tôi xen vào đời sống gia đình tôi nhiều quá. Lúc chúng tôi mới cưới, bà cho phép hai vợ chồng dọn ra riêng, mẹ tôi ngấm i thấy bèn lo là tôi may mắn và khen bà là tốt, thông cảm với tôi. Nhưng không ai biết là bà gấm i đến nỗi tôi cho chồng tôi mẹ tôi ngày, hôm nay đi đâu, làm gì, bữa nay với món gì? Khi gấm i đến bà chỉ muốn nói chuyện với chồng tôi mà cũng không bao giờ hỏi đến tôi. Mẹ tôi tuấn bà nể u thức ăn mang đến hai ba lần. Bà nể u những món chồng tôi thích, nói rằng bà biết anh y như những món này vì tôi không nể u được. Một năm sau, vợ chồng chúng tôi mua nhà, bà đến xem xét, phê bình đồ đạc này đồ đạc nể, không hề có một lời khen. Khoảng một tuần sau bà trả lời, mang theo khăn bàn, tranh ảnh, bình hoa, màn cửa, nói là để giúp chúng tôi trang hoàng nhà mới. Tôi rất biết ơn vì lòng quan tâm của mẹ chồng tôi với gia đình chúng tôi những đồ đạc khó là, nhưng gì bà chỉ đến trang hoàng nhà mới của chúng tôi hợp với sở thích của bà và ý bà chỉ không đúng với đồ đạc tôi muốn. Bà cũng không hề xem tôi thích màu gì, có thích những gì bà chỉ hay bà trang hoàng như thế có được không? Không, bà chỉ ý trang hoàng sắp xếp mới thôi, làm như bà là người chỉ căn nhà. Chúng tôi có hai đứa con, bà chỉ rất thường cháu và thích đến chơi với cháu, nhưng mẹ tôi khi đến, bà chỉ u hai đứa bé quá đáng, nhưng gì chúng tôi nói không được thì bà nói là được và bà hỏi u nhể dĩ các cháu ngấm i nhể những gì chúng tôi đã dĩ. Tôi buồn quá mà không biết làm sao, nếu nói thì bà sẽ giận, và khi bà giận thì tôi là người khể hể nể t.

Quý v nghĩ gì v nan đ c a gia đình này? Th t ra, chúng ta ph i nh n r ng, dù bà m kia th ng con và có ý t t là mu n giúp con, bà đã đi quá gi i h n c a mình. Nh chúng tôi chia x trong Câu Chuy n Gia Đình k tr c, b c đ u tiên đ có m t hôn nhân h nh phúc là: "Ng i nam ph i lìa cha m ." Đ gia đình c a đôi v ch ng m i th t s là m t đ n v gia đình m i, ng i ch ng m i, cũng nh ng i v m i, ph i đ c l p đ i v i gia đình cha m . Đây không ph i là l i khuyên c a m t vĩ nhân hay b c thánh hi n nào nh ng là m ng l nh c a Đ c Chúa Tr i, Đ ng đã thi t l p hôn nhân. Không nh ng đôi v ch ng m i ph i lìa cha m đ b t đ u đ i s ng riêng nh ng cha m , nh t là bà m c n ph i vui v cho phép con và khuy n khích con tách r i kh i mình đ t l p. Đây là đ i u khó cho nhi u b c cha m nh ng r t c n thi t cho đôi v ch ng m i và đúng theo m ng l nh c a Chúa. N u m t bà m , dù g n con đ n đâu, nh ng khi con có v , b ng lòng b c lui, nh ng v trí g n g i nh t, quan tr ng nh t trong cu c đ i con cho ng i con dâu, n u bà m làm đ c nh th , đó là ng i th t s th ng con. Tình th ng th ng đi kèm v i hy sinh, hy sinh cho phúc l i c a ng i mình th ng. Khi hy sinh cho con nh th , chúng ta không m t tình th ng c a con nh ng con s bi t n và s th ng cha m nhi u h n. L i Chúa đ y r ng: "Ban cho thì có ph c h n là nh n lãnh," "cho thì có phúc h n là nh n" (Công v 20:35). Khi chúng ta s n sàng hy sinh và ban cho, chúng ta s đ c l i b i ph n h n.

Trong quy n *Ng i Đàn Bà Th Hai Trong Hôn Nhân c a B n* ti n sĩ Norman Wright cho bi t, đ vi c con lìa cha m đ c nh nhàng, t t đ p, khi con đã tr ng thành, m i quan h gi a cha m và con cái c n thay đ i theo ba nguyên t c sau: (1) Thay đ i t vai trò b c th y khuy n đ y, ch b o đ n ch s n sàng h c h i n i con. (2) Thay đ i t vai trò n m quy n sang vai trò ng i h ng đ n và c v n. (3) Thay đ i t ch khuy n đ y con đ n ch trao đ i ý ki n v i con.

Nguyên t c 1: Thay đ i t vai trò khuy n đ y ch b o đ n ch s n sàng h c h i n i con

Nguyên t c đ u tiên chúng ta c n áp đ ng đ khi con r i gia đình, cha m không quá đau bu n là, cha m chuy n t vai trò b c th y c a con, ng i đ y đ con sang vai trò làm ng i s n sàng h c h i n i con. Khi con cái chúng ta khôn l n các em thu th p nhi u đ i u m i l tr ng, trong sách v , qua các ph ng ti n truy n thông, k thu t hi n đ i, cũng nh khi giao ti p v i ng i chung quanh. Các em r t mu n chia x nh ng đ i u m i l đó v i cha m . Có nh ng đ i u con thu th p chúng ta thích, có đ i u chúng ta s không thích; có nh ng đ i u con nói chúng ta ch p nh n đ c, có nh ng đ i u chúng ta s th y khó ch p nh n. Nh ng, đ có m i quan h t t đ p v i nh ng đ a con đã tr ng thành, cha m c n m r ng cái nhìn c a mình v đ i s ng và th gi i chung quanh, s n sàng h c h i n i con nh ng đ i u m i l . N u cha m c kh kh v i quan ni m "tr ng không th khôn h n v t", và cho r ng con cái không th nào hi u bi t h n cha m , là chúng ta đ y con xa cha m và s đau bu n khi th y con có

thì tôi lo tôi lười, tôi quyên tui, chứ không vâng theo ý của cha mẹ nữa.

Các bậc cha mẹ thông minh có niềm hạnh phúc riêng của mình, và ít ai muốn nhìn nhận ý của con hay không, để nghĩ của con tốt hơn. Rất khó cho cha mẹ chấp nhận nhìn nhận điếu mình vốn suy nghĩ và vốn làm tốt trước đây nay không còn đúng nữa và cần được sửa đổi. Không ai muốn nhìn thấy khác biệt ra khỏi sai của mình, nhất là khi người khác ra là nhìn nhận điếu con mà chúng ta sinh ra. Tuy nhiên, khi cha mẹ bằng lòng hơn mình, họ có thể nhìn nhận điếu hay, điếu mới hơn con, chúng tôi cha mẹ là người trưởng thành, có điếu óc của tôi, không hỏi, báo thối. Và đây là bậc giúp cho gia đình cha mẹ và nhìn nhận người con trưởng thành có mối quan hệ tốt đẹp. Khi cha mẹ thành thạo nói với con nhìn nhận điếu con nói là hay, là tốt, là điếu cha mẹ của bao giờ biết, là chúng ta cho con thấy nhìn nhận chúng ta là người của tôi, thích tôi, sẵn sàng thay đổi khi cần thay đổi. Có thể nói, sẵn lòng thay đổi hơn tôi không chấp nhận nhìn nhận hiếu biết và ý kiến mới của tôi hơn tôi tuấn là một trong những nguyên nhân khiến điếu tốt bậc chúng ta chấp nhận.

Ông Norman Wright cho biết, điếu khi con trai tôi già gia đình tôi lười người mới sẽ không quá đau buồn, người mới không nên có mối quan hệ quá gần gũi con và tùy thuộc người con quá nhiều vào mối tình cảm. Khi con bắt đầu là một cậu bé con, người mới nên trao trách nhiệm gần con và dạy con cho người cha. Đây cũng là điếu sẽ có ảnh hưởng tốt cho điếu con sau này. Không nhìn nhận không quá gần gũi con trai, người mới cũng cần điếu cho con phát triển tự nhiên, theo tâm tính và khả năng Chúa ban cho, đừng ép con theo khuôn mẫu mình muốn hay trông mong con làm tròn các mục của mình. Nếu người mới ép con theo ý mình, làm tròn gì của của mình, họ càng buồn con quá nhiều, điếu con sẽ là trở thành như người khác họ sẽ phẫn lo và tìm cách tách rời khỏi tôi sẽ. Quan hệ cha mẹ và con cái là một kinh nghiệm điếu biết cho chúng ta họ có thể nhìn nhận cũng là một thách thức chúng ta phải điếu điếu. Khi điếu con trai còn nhỏ, cha mẹ là thẩm quyền con phải vâng theo, và là người kiểm soát mối việc cho con. Nhìn nhận theo với thời gian và sẵn lòng hơn của con, cha mẹ cần giảm bớt dần thẩm quyền và sẵn kiểm soát của mình, mới khi mới ít, và cuối cùng, khi con khôn lớn, chúng ta chuyển thẩm quyền cho con, điếu con có thể tôi lo tôi lười. Mục tiêu của người làm cha mẹ là hướng dẫn và nuôi dạy con thế nào điếu khi khôn lớn con sẽ trưởng thành, tôi lười, không tùy thuộc cha mẹ nữa. Có người đã nói, nuôi con cũng giống như thả diều, khi diều cần bay cao mà chúng ta giữ lại, không nắm dây cho diều bay cao, nó sẽ bắt đầu đứt dây mà bay mất đi hoặc là rơi xuống điếu mất cách thẩm mỹ.

Minh Nguyên

Cha mẹ và Nàng Dâu - Bài 11